Anul I. Cernăuţ, Joi 23 Iulie 1908. Nr. 9 şi 10.

Apărarea Neamului

organ politic-poporal-creştin.

Apare în fiecare Sîmbătă.

ABONAMENTELE:
Pentru monarhia austro-ungară:
Pe un an 6 coroane, 6 luni 3 coroane, 3 luni 1 coroană 50 bani.
Pentru Romînia şi străinătate:
Pe un an 10 franci, 6 luni 5 franci, 3 luni 2 franci 50 bani.
Abonamentele se plătesc înainte.

Redacţia şi Administraţia:
Cernăuţ
= Strada Stefaniei No. 13. =
Un număr costă 15 bani.

INSERŢIUNILE:
Un rînd petit sau spaţiul său costă pentru publicarea odată 12 bani, de doauă ori 18 bani, de trei ori 24 bani. — Reclame la finea textului costă şirul de petit 50 bani.
Prenumeraţiunile şi inseratele se primesc la administraţie, strada Stefaniei No. 13.
Epistole nefrancate nu se primesc. — Manuscriptele nu se înapoiază.

Un cuvînt către ţăranii noştri.

Seceta de astăprimăvară a nimicit în multe districte pin ţărişoara noastră şi hoalde şi păşune. Mai ales districtele *Rădăuţ, Suceavă, Sirete, Storojineţ, Gurahumorului, Cîmpulung şi parte Cernăuţ* simţesc deosebit de tare urmările acestei secete, căci neavînd păşune şi nutreţ pentru vite mai de loc, locuitorii acestor districte sînt siliţi să-şi vîndă vitele, cari fac averea lor întreagă, cu un preţ de nimică.

Aceasta împrejurare e foarte grea, căci ea uşor ar fi putut să ducă la desăvărşită sărăcie al poporului din aceste districte.

Deputaţii noştri, prevăzînd aceasta, nu au întărziat de a cere dela stăpînire ajutor grabnic pentru mult încercaţii ţărani.

Şi la stăruinţa lor şi ţara şi împărăţiea au hotărît să deie ajutorul trebuincios şi să împărţască în comunele bîntuite de secetă mai ales nutreţ pentru vite, ca omul să nu fie silit să-şi piardă unicul izvor pentru cele trebuincioase vieţei.

Cercetările pentru stătorirea pagubei, ce au suferit'o cutarele comune, îs pe isprăvite şi se începe deja cu împărţirea nutreţului pentru vite, care constă din fîn, paie şi tărîţe.

Cu cheltuiala ţărei şi a împărăţiei se cumpără din ţările împărăţiei noastre, cari au belşug în aceste lucruri, ba chiar şi din străinătate, acest nutreţ, care apoi se aduce în comunele nevoieşe şi se va împărţi la locuitori, se'nţelege cu un preţ cît se poate de mic şi cu bani gata.

Dar fiind că nu fiecare ţăran nevoeş are şi paralele trebuincioase, pecînd de nutreţ pentru vitele sale are neapărată lipsă, trebue să se gîndească fiecare comună cum s'ar face parte dreaptă la toţi nevoieşii.

Noi sîntem de părerea, că următoriul mod ar fi cel mai potrivit.

Inainte de toate să se alcătuiască în fiecare comună din mijlocul acelor gospodari, cari au suferit pagube în nutreţ şi în pîne **comitete**, cari să fie însărcinate cu constatarea pagubei, ce a suferit'o fiecare din locuitori şi cu mulţimea nutreţului, de care el are lipsă pentru vitele sale din ocolul său. Alcătuirea acestui comitet ar avea să urmeze după chibzuinţă temeinică şi cu pricepere şi în ele ar fi de ales *numai bărbaţi cinstiţi din rîndul ţăranilor, căci numai aceştia pot cere parte din nutreţul trimis de stăpînire, car nici de cum negustorii de vite sau alte lichele, cari vor căuta să afle cîştig şi din această nevoie a ţăranului nostru.*

Comitetul acesta să se adreseze apoi prin mijlocirea băncii din sat, sau unde nu sînt bănci, deadreptul la *consiliul cultural* al ţării ca să

trimită atîtea vagoane de fîn, atîtea de paie sau de tărîţe.

Băncile, cari mijlocesc această cumpărătură, stau faţă de consiliul cultural al ţării bine, că preţul întregului nutreţ va fi plătit la vreme; ear unde nu sînt bănci, atunci acel comitet sîngur ar avea să ieie chizăşia întreagă pentru plătirea preţului.

Odată ce s'au pus astea la cale şi odată ce soseşte nutreţul cerut în întregime sau numai în parte la faţa locului, comitetul poate începe cu împărţirea lui în raport, după cum stătorise că fiecare locuitor are lipsă de el.

Şi aici ar trebui să se purceadă cu cea mai mare cinste şi nepărtinire, ca să nu se nască bănueli, că cutare membru din comitet şi-a făcut mai întăi parte sie-şi sau la neamurile sale.

Şi nu chiaburii şi bogatanii, cari cu toată nevoea, mai au încă stoguri întregi de fîn pentru cireada lor de vite, ci cei cu numai o coadă de vită, pentru care nu are în ograda sa nici un fir de pai, să vie întăi la rînd, căci acestora nimene nu li dă în împrumut.

Ascultaţi oameni buni, de sfaturile noastre; lăsaţi lăcomia la o parte, şi să fiţi predomniţi numai de cinste, acea virtute, care odată era fala nea-neamului nostru, şi toţi veţi fi mulţămiţi. Ear cel mai mulţămiţi vom fi noi înşine, cînd vom videa că voi sînteţi mulţămiţi.

Obrăznicie nemaipomenită.

Decînd au înţeles lipitorile satelor că noi, cei dela *partidul naţional*, cari scoatem gazetele *»Apărarea Naţională«* şi *»Apărarea Neamului«*, am dat mînă cu partidul creştinesc din capitala împărăţiei noastre, din Viena, sîntem înduşmăniţi de aceste lipitori şi lichele în mod nemaipomenit. Cele mai mîrşave mijloace se întrebuinţează pentru a înjosi partidul nostru şi prin el şi poporul şi preoţimea noastra, care cu noi este tovarăş cinstit de luptă. Intreaga jidovime s'a pus în picioare pentru a ne repune pe noi şi pe poporul nostru.

Insuşi deputaţii, cari au jurat de a fi apărători sinceri ai alegătorilor, au fost aţîţaţi contra noastră şi contra vîntului duşman jidovilor, care bat astăzi prin toate satele şi cătunele ţărişoarei noastre.

La stăruinţa conducătorilor jidovismului, deputatul *Dr. Straucher, ales în cercul electoral Cernăuţ de alegători în mare parte creştini*, a ţinut în o şedinţă din sfatul împărătesc o vorbire, care a dovedit, că obrăznicia jidovilor a ajuns culmea. Fără ruşine acest jidov, ajuns la mărime prin sprijinul creştinesc, s'a incumătat să ceară dela stăpînire, că vîntului contra jidovilor, ce bate astăzi, stăpînirea să-i pună stavilă, şi tot stăpînirea să ia în scut pe jidovi, cari de veacuri în-

---

FOIŢA.

Punguţa cu doi bani.

Era odată o babă şi un moşneag. Baba ave o găină şi moşneagul un cucoş; găina babei se oua de cîte două ori pe fiecare zi şi baba mînca o mulţime de ouă, iar moşneagului nu-i da nici unul. Moşneagul într'o zi pierdu răbdarea şi zise:

— Măi babă, mînînci ca în tîrgul lui Cremene. Ia dămi şi mie nişte oauă, ca să-mi prind pofta măcar.

— Da, cum nu, zise baba, care era foarte sgîrcită. Dacă ai poftă de ouă, bate şi tu cucoşul tău să facă ouă, şi-i mînca; eu aşa am bătut găina şi iacătă-o cum se ouă.

Moşneagul pofticios şi hapsin, se ia după gura babei şi de ciudă prinde iute cucoşul şi-i dă o bătaie bună, zicînd:

— Na! ori te ouă, ori du-te dela şura mea, ca să nu mai strîci mîncarea de geaba.

Cucoşul, cum scapă din mînile moşneagului, fugi de acasă şi îmblă pe drumuri bezmetec. Şi cum mergea el pe drum, numai iată că găseşte o punguţă cu doi bani. Şi cum o găseşte o şi ia în clonţ şi se întoarnă cu dînsa înapoi, spre casa moşneagului. Pe drum întîlneşte o trăsură cu un boier şi cu nişte cucoane. Boierul se uită cu băgare de seamă la cucoş, vede în clonţu-i pungulița şi zice vezeteului:

— Măi! ia dă-te jos şi vezi ce are cucoşul cela în plisc?

Vezeteul se dă iute jos din capra trăsurei, şi cu un fel de meşteşug prinde cucoşul, şi luîndu-i punguţa din clonţ, o dă boierului. Boierul o ia fără păsare, o pune în buzunar şi porneşte cu tră-

tregi se hrănesc numai din sudoarea poporului nostru.

Ba obrăznicia acestui deputat jidovesc a mers pînă într-acolo, încît a cerut, ca stăpînirea să dea samă şi de faptele ministrului creştin-social Dr. Gessmann, despre care ştim cu toţii, că dimpreună cu ministrul Ebenhoch, este cel mai aprig apărător a creştinilor din împărăţia noastră.

Sîntem deprinşi să-i videm pe jidovi jurînd jurăminte strîmbe; sîntem deprinşi să le videm pe aceste lichele scoţînd la doba gospodării întregi pentru cîţiva bani; sîntem deprinşi să-i videm minţindu-ţi în ochi; sîntem deprinşi să-i videm vînzîndu-şi pentru bani şi suflet şi tată şi mamă; sîntem deprinşi să-i videm că-ţi trage pe nedrept scaunul de sub picioare, ca să se aşeze el pe el; sîntem deprinşi scurt zis a vide în ei obrăznicia întrupată.

Dară atîta obrăznicie, cîtă a arătat'o în sedinţa numită deputatul jidov *Straucher* întrece toate marginele. A mai lipsit că acest jidov să ceară răstignirea tuturor creştinilor, deoarece obrăznicia lui de a cere tragerea în judecată a unui ministru creştin, pentru că acesta are tragere de inimă pentru creştinii supuşi sie-şi, nu poate să însemneze alta ceva.

Am rămas cu totul nedumeriţi, cînd am înţeles obrăznicia acestui deputat. Acu, după ce ne putem da sama despre trufia acestui cap de jidov, nu vom lipsi şi noi de a căuta mijloace să combatem trufia lui şi să arătăm lumii, că, fia neamul din care-şi trage d-sa viaţa, încă pe atîta de căptuşit cu bani, noi nu ne vom supune puterei banului. Ci mai vîrtos vom griji de a mărgini puterea atît a neamului jidovesc, cît şi a capilor acestui neam, grijind ca să nu li mai fim coadă la topor.

Obrăznicia arătată în şedinţa asta nu credem să aibă altă urmare, decît că ni sileşte să videm în *Jidovi* un neam nouă duşmănos, un neam, care voieşte peirea neamului nostru.

Bage dl *Straucher* de samă, că poprul nostru este un popor trecut prin mii de cumpene şi prin urmare deprins cu greul vieţei; cum am ştiut să scăpăm de cumpenele aduse nouă de turci, tătari, greci, cazaci şi de toate litvele, vom şti să scăpăm şi de cumpăna asta, căci Dumnezeul noştru este Dumnezeul dragostei cătră aproapele nostru şi poporul nostru în Dumnezeul său îşi pune toată credinţa.

Spre mîntuire.

(Urmare).

După venirea lui Mesia toate popoarele vor primi legea jidovească, numai creştinii nu se vor învrednici de această fericire, ci vor fi spulberaţi în scrum şi în vînt, pentru că ei purced dela diavolul.

---

sura înainte. Cucoşul supărat de aşta, nu se lasă, ci se ia după trăsură, spuind neîncetat:

Cucurigu! boieri mari,
Daţi punguţa cu doi bani!

Boierul înciudat, cînd ajunge în dreptul unei fîntîni, zice vezeteului:

— Mă! ia cucoşul ist obraznic şi-l dă în fîntîna cea.

Vezeteul iarăşi se dă jos din capra trăsurei, prinde iarăşi cucoşnl şi-l azvîrle în fîntînă. Cucoşul văzînd această mare primejdie, ce să facă? Incepe a înghiţi la apă: şi 'nghite, înghite pînă ce înghite el toată apa din fîntînă . . . Apoi zboară de acolo afară şi iarăşi se ia în urma trăsurei, zicînd:

Cucurigu! boieri mari,
Daţi punguţa cu doi bani!

Boierul văzînd aceasta s'a mirat cumplit şi a zis: Mă! da al dracului cucoş îi aista! Ei las! că ţi-oi da eu ţie de cheltueală, măi crestatule şi pintenatule! Şi cum ajunge acasă, zice unei babe delă bucătărie, să ia cucoşul, să-l azvîrle într'un cuptor plin cu jăratec şi să puie o lespede la gura cuptorului. Baba, cîinoasă la inimă de cuvînt, face cum i-a zis stăpînu-său. Cucoşul cum vede şi astă mare nedreptate, începe a vărsa la apă; si toarnă el toată apa cea din fîntînă pe jeratic, pînă ce stînge focul de tot şi se răcoreşte cuptorul; ba încă face şi o aparie prin casă, de s'a îndrăcit de ciudă hîrca dela bucătărie. Apoi dă o bleandă lespezii dela gura cuptorului, iese teafăr şi de acolo şi fuga la fereăsta boierului şi începe a trînti cu ciocul în geamuri şi a zice:

Cucurigu! boieri mari,
Daţi punguţa cu doi bani!

— Măi, că mi-am găsit beleaua cu dihania asta de cucoş, zise boierul cuprins de mirare!

Jidanii sînt mai plăcuţi lui Dumnezeu decît îngerii. Şi chiar în ziua de azi, cel ce dă o palmă unui jidan face aşa de mare păcat, ca şi cum l'ar fi lovit pe Dumnezeu însuşi şi trebue omorît.

Goimii, adecă creştinii sînt mai răi decît cînii. Pentru cîni e slobod să faci ceva în ziua Sîmbetei, iar pentru creştini n'ai voie nici să întinzi mîna, ca să primeşti ceva, căci creştinul e pe sute de părţi mai rău decît ori ce cîne. Dumnezeu i-a făcut pe goimi cu chip omenesc, numai de dragul jidanilor, pentru ca creştinii să li poată sluji ziua şi noaptea cu mai multă pricepere, pentru că nu se cade ca un *prinţ dumnezeesc*, cum e fiecare jidan, să fie servit de-un dobitoc cu chip de vită, ci trebuie să fie slugărnicit de-o vită cu chip de om, cum e fiecare creştin. Deci fiind toţi creştini numai nişte animale cu chip de om, nu eşti dător să li faci nici un bine, însă pentru ca totuşi să nu aibă neplăceri cu creştinii, cari deocamdată sînt mai tari decît jidanii, de aceea e bine şi de multe ori folositor, să te prefaci că eşti prieten bun al lor, numai ca să nu se tulbure pacea trebuincioasă pentru bunul mers al gheşefturilor.

* * *

Lumea întreagă este numai a Jidanilor.

Şi cum s'ar putea altfel? Doară în lume nu sînt alţi oameni, decît numai unic Jidanii, ceilalţi cu toţii sînt animale cu chip de oameni. De aceea grădarea oricărui creştin este nu numai slobodă, ci trece de-o sîntă dătorie. Porunca *»să nu furi«* însemnează să nu furi »pe-un om“ adecă pe un jidan. Pe un *»goi«* eşti dator să-l înşeli şi să iei camătă dela dînsul cît poţi de mare, ca doară, doară îl vei doborî cu desăvîrşire. In lege stă scris din cuvînt în cuvînt: Cine întoarce unui creştin lucrul pierdut, acela face un păcat greu, pentrucă întăreşte puterea nelegiuiţilor«.

Fiind pămîntul întreg numai a jidanilor şi toate averile din lume, fie ele strînse de orişicine, fiind *»averi jidoveşti«* şi neavînd nime dintre creştini treabă la ele, ori ce chip de-a pune mîna pe acele averi este ertat şi nu e păcat în faţa lui Dumnezeu. Pentru ajungerea acestei ţinte este ertată *înşelăciunea,* este ertat *omorul,* este ertat *furtul* şi chiar şi *jurămîntul strîmb*, căci jurămîntul acesta îl faci numai în faţa creştinilor celor nelegiuiţi, ca să scapi de pedepsele lor, nu însă în faţa lui D-zeu, care ştie mai bine, că averile pămînteşti sînt numai ale jidanilor, nu însă şi ale cînilor de creştini. De orice jurămînt strîmb are Rabinul putere a te deslega; ba puterea aceasta o au în tot timpul şi oricari alţi trei jidani la un loc. Mai ales jurămîntul făcut cu mîna pe biblie (Toira) înaintea judecătoriilor creştine n'are nici un preţ, căci e făcut din silă.

Jidanul are să se hrănească din munca şi sudoarea creştinului ca păingănul din gîză şi orice treabă pusă la cale de jidani spre a stoarce pu-

---

Vezeteu! ie-l de pe capul meu, şi-l azvîrle în cireada boilor şi a vacilor; poate vr'un buhai înfuriat i-a veni de hac: l-a lua în coarne şi-om scăpa de supărare. Vezeteul iarăşi ia cucoşul şi-l azvîrle în cireadă: Atunci, bucuria cucoşului! Să-l fi văzut cum înghiţea la buhai, la boi, la vaci şi la viţei; pîn' a înghiţit el apoi toată cireada, şi-a făcut un pîntece mare, mare, cît un munte. Apoi iar vine la fereastră, întinde aripele în dreptul soarelui, de întunecă de tot casa boierului şi iarăşi începe:

> Cucurigu! boieri mari,
> Daţi punguţa cu doi bani!

Boierul cînd mai vede şi astă dăndănae, crapă de ciudă şi nu ştia, ce să mai facă, doar va scăpa de cucoş.

Mai stă boierul cît mai stă pe gînduri, pînă-i vine iarăşi în cap una:

— Am să-l dau în haznaua cu bani; poate va înghiţi la galbeni, ia sta vre unul în gît, s'a îneca şi-om scăpa de dînsul. Şi cum zice, umflă cucoşul de o aripă şi-l zvîrle în haznaua cu bani; (căci boierul acela, de mult bănărit ce avea, nu-i mai ştia numărul!...) Atunci cucoşul înghite cu lăcomie toţi banii, şi lasă toate lăzile pustii. Apoi iesă şi de acolo, el ştie cum şi pe unde, se duce la fereastra boierului şi iar începe:

> Cucurigu! boieri mari,
> Daţi punguţa cu doi bani.

Acum după toate cele întîmplate, boierul văzînd că n'are ce-i mai face, îi azvîrle punguţa. Cucoşul o ia de jos cu bucurie, se duce în treaba lui şi lasă pe boier în pace. Atunci toate păsările din ograda boierească, văzînd voinicia cucoşului, s'a luat după dînsul, de ţi se părea că-i o nuntă

tereea creştinească în folosul jidanilor este o faptă plăcută lui Dumnezeu, căci întăreşte puterea poporului ales« şi o slăbeşte pe cea a nelegiuiţilor. Creştinilor nu e păcat să li căşunezi moartea ori în ce chip ai putea. Dacă nu li poţi aduce moarte grabnică (misă meşunna) atunci cel puţin încetul cu încetul dator eşti, să-l ucizi prin mîncări şi *băuturi otrăvite*, căci scris este în lege: »*goim leb nefeş lokeah*«, adecă: creştinilor trebuie să li zmulgi inima din piept.

In cartea legii numită »*Şchulhan Aruch*«, care carte singură este ţinută de jidani mai pe sus de ori ce legi împărăteşti, ba şi mai sfîntă decît Evangelia pentru creştini sau decît Coranul pentru Turci, aşa că tot jidanul e dator să se supuie orînduirilor acelei cărţi sfinte, se dau porunci ca acestea:

1. De sărbătoarea lui Haman, toţi jidanii sînt datori să rostească rugăciunea *Arur Haman*, care zice: »Afurisit să fie Haman, binecuvîntat să fie Mardocheu; *afurisiţi să fie toţi creştinii, binecuvîntaţi să fie toţi jidanii*«.

2. Dacă un creştin are de luat nişte bani dela un jidan, alt jidan n'are voie să slujească creştinului de martor, că de-ar fi să cuteze un jidan, ca să mărturisească împrotiva altui jidan spre folosul unui creştin, aşa un jidan trebuie dat afară nu numai din sinagogă, ci cu totul din societatea jidovească.

3. Dacă un creştin a întrat în mînile uuui jidan ca *client*, adecă dacă un creştin cumpără dela un jidan, sau merge la un advocat jidovesc sau la un doftor jidovesc sau plăteşte camătă mare într'o bancă jidoveatcă, atunci şi altor jidani li este îngăduit să-l prindă pe acelaş creştin în mrejele lor, fie cu dugheana, cîrşma, advocatura, doftoria şi aşa mai departe, pentru ca cu atît mai iute să-l stoarcă pe creştin de toţi banii. Banii creştinilor sînt anume avere fără stăpîn şi cel dintăiu jidan, care îi apucă, acela e stăpînul acelei averi, după cum zice cartea sfîntă Hoşen hamişpot in § 156.

4. Dacă un jidan are în dugheana sa pe-un tovarăş sau o calfă şi acesta a înşelat pe un creştin, făcîndu-l să mai plătească odată o dătorie, pe care a plătit'o de mult, dar a uitat, atunci tot cîştigul din această înşelătură se cuvine tovarăşului sau calfei. (Hoşen hamişpot § 176).

5, Dacă un jidan trimite pe alt jidan să-i aducă dela un creştin nişte bani şi creştinul din greşală ia dat mai mult decum se cuvenea, cîştigul acerta este a celui trimis de cumva acesta a ştiut de greşeala creştinului, iar de n'a ştiut, atunci cîştigul este al celui ce-a trimis, (Hoşen hamişpot § 183, 7.)

6. Dacă un jidan are un gheşeft cu un creştin şi alt jidan se amestecă şi ajută la înşelarea creştinului, zicem ca mecler sau ca martor, ce în-

---

şi nu altceva; iar boierul se uită galiş cum se duceau şi păsările sale, şi zise oftînd:

— Ducă-se şi cobe şi tot, numai bine că am scăpat de belea; că nici lucru curat n'a fost aici!

Cucoşul însă mergea ţanţoş, iar păsările după dînsul; şi merge el cît merge, pînă ce ajunge el acasă la moşneag, şi de pe la poartă începe a cînta: cucurigu!!! cucurigu!!!

Moşneagul cum aude glasul cucoşului, iese din casă cu bucurie; şi cînd îşi aruncă ochii spre poartă, ce să vadă?! Cucoşul său era ceva de speriat! Elefantul ţi se părea purece pe lîngă acest cucoş: şi apoi în urma lui veneau cîrduri nenumărate de păsări, care de care mai frumoase mai cucuete şi mai boghete. Moşneagul văzînd pe cucoşul său aşa de mare şi de greoi, şi încunjurat de atîta amar de galiţe, i-a deschis poarta. Atunci cucoşul i-a zis:

Stăpîne! aşterne un ţol aici, în mijlocul ogrăzii.

Moşneagul, iute, ca un prisnel, aşterne ţolul. Cucoşul atunci se aşează pe ţol, scutură puternic din aripi, şi îndată se umple ograda şi livada moşneagului, pe lîngă pasări, şi de cirezi de vite: iară pe ţol toarnă o movilă de galbeni, cari străluceau la soare, de-ţi luau ochii! Moşneagul văzînd aceste mari bogăţii, nu ştia ce să facă de bucurie, sărutînd mereu cucoşul şi desmierdîndu-l.

Atunci iacă şi baba venea, nu ştiu de unde; şi cînd a văzut unele ca acestea, numai sclipeau răutăcioasei ochii în cap şi plesnea de ciudă.

Moşnege, zice ea, ruşinată. Dă-mi şi mie nişte galbeni!

tăreşte o minciună cu jurămînt sau în alt-fel, atunci cîştigul din această înşălăciune trebuie împărţit între amîndoi frăţeşte. (Hoşen hamişpot § 187, 7.)

7. Este oprit jidanului a înşela pe alt jidan, iar pe creştin ai chiar îndătorirea să-l înşeli. Sta Scriptură zice: »*să nu înşelaţi pe fraţii voştri*«; frate este numai jidanul, iar creştinul e mai rău decît cînele, cum scrie la cartea sfîntă Hoşen hamişpot § 227, 1 şi 2; §227, 26; şi Raşi la Erod 22, 80.

8. Dacă un jidan ţine cu chirie o casă sau un loc dela alt jidan, este ertat şi altui jidan să încerce a închiria acea casă sau acel loc, dînd mai mult decît cel dintăiu, căci venitul merge în punga unui jidan, iar de s'ar întîmpa ca casa sau locul din vorbă să fie a unui creştin, atunci nici unui jidan nu-i este slobod a încerca, ca să urce preţul chiriei, fiind că atunci nu numai că-l păgubeşte pe fratele său, care a putut scoate dela creştin un preţ mai mic, ci încă mai întăreşte puterea nelegiuitului, dînd un preţ urcat şi atunci trebue să vie sub blăstăm. (Hoşen hamişpot § 247. 1.)

9. Jidanul e dător, de-a găsit un lucru, al da înapoi proprietarului său, cînd acesta e jidan, însă nefiind proprietarul jidan, e păcat a da lucrul înapoi, doară numai atunci cînd prin întoarcerea înapoi a lucrului găsit s'ar scoate vorba printre creştini, că jidanii sînt oameni detreabă. (Hoşen hameşpot §259. 1 şi § 266. 1.)

10. Dacă jidanul întîlneşte un animal împovorat din cale-afară şi căzut în primejdie are mai întâiu să întrebe dacă animalul acela este a unui jidan ori de-i al unui criştan. De-i al unui jidan, atunci dător este să-i ajute, iar de-i a unui creştin — n'are nici o dătorie cu el, iar de ajutat poate ajuta numai atunci, dacă din cauza aceasta creştinii vor fi înşelaţi a crede, că jidanii sînt oameni detreabă. (Hoşen hamişpot § 172, 1, 8 şi 9.)

11. Nelegiuit este acel jidan, care împrumută unui creştin bani cu mai puţină camătă decum plăteşte creştinul altui jidan. (Hoşen hamişpot § 386, 3.)

12. Jidanul e dator să ardă şi să nimicească bisericele creştine şi totul ce se ţine de serviciul lor, aruncînd cenuşa în vînt sau in apă. Dacă lucrul acesta nu se poate fără primejdie, atunci cel puţin credinţa creştinilor să caute să o batjocurească la tot prilejul, iar bisericilor şi slujitorilor ei să li deie nume de ocară pînă cînd le vor putea stîrpi cu totul. (Iore dea §146, 14 şi 15 şi § 147, 2.)

13 Este oprit a'l învăţa pe creştin un meşteşug, cu care acesta s'ar putea hrăni mai tîrziu (§ 154, 2.)

14. Dacă jidanul este silit să jure, poate jura ori şi ce, iar în inima sa trebue să gîndească că jurămîntul acesta n'are nici un preţ. (Iore dea § 239, 1.)

— Ba pune-ţi pofta 'n cui, măi babă. Cînd ţi-am cerut oauă, ştii ce mi-ai răspuns? — Bate acum şi tu găina, să-ţi aducă galbeni; c'aşa am bătut eu cucoşul, (ştii tu din a cui pricină) . . . şi iată ce mi-a adus!

Atunci baba se duce în poeata, găbuieşte găina, o apucă de coadă şi o ia la bătaie, de-ţi venea să-i plîngi de milă! Biata găină, cum scăpa din mînile babei, fuge pe drumuri. Şi cum mergea pe drum, găseşte şi ea o mărgică, şi-o înghite; apoi repede se întoarce acasă la babă, şi începe de pe la poartă: cot, cot, cotcodac!! — Baba iesă cu bucurie înaintea găinei. Găina sare peste poartă, trece iute pe lîngă babă, şi se pune pe cuibar; şi după vre-un ceas de şedere, sare de pe cuibar, cotcodăcind. Baba atunci se duce cu fuga să afle, ce i-a făcut găina! . . . Şi cînd se uită în cuibar, ce să vadă? — Găina se ouase o mărgică!.. Baba, cînd vede, că şi-a bătut găina joc de dînsa, o prinde ş'o bate, ş'o bate, pîn'o omoară în batae! Şi aşa, baba cea zgîrcită şi nebună a rămas de tot săracă, lipită pămîntului. De acu a mai mînca şi răbdări prăjite, în loc de oauă; că bine şi-a făcut rîs de găină, şi a ucis o fără să-i fie vinovată cu nimica, sărmana!

Moşneagul însă era foarte bogat; el şi-a făcut case mari şi grădini frumoase, şi trăia foarte bine. Pe babă, de milă a pus'o găinăriţă; iar pe cucoş îl purta în toate părţile după dînsul, cu salbă de aur la gît şi încălţat cu ciuboţele galbene şi cu pinteni la călcăie, de ţi se părea că-i un irod de cei frumoşi, iar nu cucoş de făcut borş.

I. Creangă.

15. Pe acei, cari nu cred în *Tora*, adecă pe creştini, e porvncă să-i ucizi. Dacă se poate să o faci pe faţă, nu întârzia, iar de nu se poate fără primejdie, eşti dător să întrebuinţezi tot feliul de mijloace şi chipuri împotriva lor, pînă nu le vei pricinui moartea. Intre cele mai de frunte mijloace de ai stîrpi pe creştini se numără băuturile otrăvite. Pe un creştin, cu care trăeşti în pace şi dela care ai nădejde de cîştig, nu trebue să-l omori, dar eşti oprit a'l scăpa dela moarte. Dacă aşa un creştin ar fi în apă de pildă, nu trebuie să-l scoţi, de ţi-ar şi plăti. (Hoşen hamişpot § 435, 5 şi Iore de a § 158, 1.)

Toate aceste învăţături ce se găsesc în cărţile sfinte ale jidanilor trebuie să fie păstrată în cea mai mare taină, ca nu cumva să ajungă la cunoştinţa Goimilor răsbunător şi de aceea iată ce scrie la Talmod:

»*Un creştin, care învaţă tainele noastre din Talmud, sau un jidan, care descopere creştinilor din tainele noastre acestea, trebuie să fie pedepsit cu moartea. A destăinui unui creştin ceva din Cartea noastră religioasă e tot aşa de mare păcat, ca şi cum ai omorî pre toţi jidanii,* **căci dacă ar ştie creştinii iînvăţăturile noastre împotriva lor, ne-ar ucide pe toţi.**« Aşa se scrie la Talmod Sauhedrin 59. a. Hagiga 13 a. Aboda Zara 8. 1. şi Dibre David § 37.

(Va urma).

Jecuţelul şi poporul nostru.

Ni sosesc ştiri de pe la ţară, *că mulţi săteni sînt siliţi să plătească încă odată birul pe unul şi acelaş an, deşi l'au plătit odată.*

Cu toate că nu ne vine a crede, că pot proveni astfel de nedreptăţi, am urmărit aceste ştiri şi am aflat spre nedumerirea noastră, *că plîngerile sătenilor sînt întemiate.* Cu durere de inimă trebue însă să o spunem. că vina e tocmai pe partea celor, cari ni s'au jăluit şi nu pe partea visteriilor.

Acei oameni, *cari plătesc birul la vreme şi la visteriile împărăteşti*, după cum se cuvine să fie, sînt după cît ştim noi, scutiţi de ori şi ce supărări, *pentru că plăţile lor se întroduc în rînduială prin cărţi* şi nu se cer prin urmare încă odată, doară de-i vorba de o greşea, ce se strecoară pe neştiute. Greşala aceasta se poate însă înlătura, *pentru că omul are chitanţa sau cărticica, în care a plătit birul, în mînă. Altfel stă însă treaba, dacă oamenii noştri nu plătesc birul la vreme şi aşteaptă pe jăcuţel în casă.*

Nu-i vorbă, sînt şi jăcuţei cinstiţi şi cu frica lui Dumnezeu, cari îşi împlinesc slujba după lege, dar sînt şi răi, cari jupesc poporul fără milă.

Jecuţelul trimis prin sate sa-şi facă slujba, îmblă pe la toţi acei oameni, cari au rămas dători birul şi-i sileşte cu multă asprime să-l plătească. Văzînd unii din gospodari, că li se scot pentru plată birului cele mai scumpe şi trebuincioase lucruri din casă, sau jăcuţelul vrea chiar să li vîndă zălogul, luat cu cîteva săptămini în urmă, nu se gîndesc în supărarea lor ce fac, *şi dau, dacă au din întîmplare bani la dînşii, birul, pe care îl au de plătit,* **în mîna jecuţelului.**

Jăcuţeii cei cinstiţi strîng aceşti bani şi-i trimit pe urmă prin poştă la visteria împărătească, acei mişei însă, cari trăesc numai din înşălăciuni, trimit. ca să arete vezi doamne în cîtva, că-s oameni cu încredere, *numai cît o parte neînsămnată din banii strînşi la visterie,* **pe cînd rămăşiţa o bagă în buzunarile lor**, ducînd astfel pe spatele oamenilor muncitori o viaţă dulce.

Pînă ce ies mişeliile lor la iveală, trec uneori şi ani întragi şi dacă se şi prinde unul sau altul cu oca mică, după cum e vorba, pricopsala nu-i mare, căci fiind netrebnicul băgat în închisoare sau scos din slujbă, puţini pot fi despăgubiţi.

Cam aşa au păţit'o nu de mult mulţi gospodari din satele învecinate ale districtului Cernăuţ şi azi sînt sărmanii siliţi cu toată asprimea să plătească birul încă odată, *deşi l'au plătit la mîna jăcuţălului scos din slujbă.*

Drept îi, că acest jăcuţel a fost dat pentru această nelegiuire pe mîna jadecătoriei, drept îi că-i scos de-ocamdată din slujbă şi adevărat îi mai departe că a despăgubit pe unii încă înainte de ce a fost tras în judecată, dar tot aşa de adevărat îi, că mulţi săteni trebuie să mai plătească odată birul, **pentru că cîrmuirea nu ia nici o respundere pentru acei bani, cari se plătesc la mîna jecuţelului.**

Acu ştiţi oameni buni, unde zace buba, că vi să cere birul de mai multe ori pe an şi dacă vreţi să scăpaţi de astfel de plăţi, **apoi nu daţi**

de acum înainte nici un ban jecuţelului în mînă, pentru că legea nici nu-i încuviinţează să ieie bani dela oameni, doară numai atunci, dacă îi împuternicit din partea direcţiei de finanţe prin un decret, pe care trebue să-l arete vornicului şi fiecărui, care îi silit să-i deie banii în mînă.

Noi ştim, că numai acei oameni pot dormi în lineşte, cari au plătit birul pe la visterii (Steueramt) sau prin poştă, căci dela visterie capătă platnicul o chitanţă şi dela poştă un reţepiş *şi cu dovezele aceste în mînă îşi poate afla fiecare om cu pricină dreptul său.*

Deci oameni buni! Nu mai daţi jecuţelului bani în mînă, fie el cît de cinstit şi bine cunoscut.

Ce folos aduce şcoala sătească ţăranului nostru.

De cîte ori nu auzim vorbele frumoase: »Ai carte, ai parte«, »luminează-te şi vei fi«, »omul cu carte are patru ochi« ş. a. Frumoase vorbe, numai ce folos, că pentru noi Romînii sînt ele vorbe goale. Noi am auzit, că alte popoare au ajuns prin şcoală la lumină, prin lumină la avere, prin avere la putere şi de aceea am tot strigat şi noi şi strigăm încă: Daţi-ne şcoli!

Slava Domnului, avem acuma şcoli mai că în toate cătunele. Stăm noi însă mai bine acuma, decînd s'au înmulţit şcolile? Eu nu vreu să vorbesc despre aceia, cari au îmblat la şcolile din tîrg şi au ajuns preoţi, diregători, învăţători ş. a., ci numai despre ţărani, şi întreb încă odată, a făcut ţăranul un paş înainte decînd s'au înmulţit şcolile?

Este el acuma mai bogat, decum era, sau este el măcar pe cale a se îmbogăţi? A ajuns el la oarecare putere, adecă are el acuma înaintea altor neamuri mai multă cinste, mai multă trecere, decît mai de mult? La toate întrebările aceste trebuie să răspundem, că **nu**.

Să ne întrebăm acuma, care să fie pricina, că-i aşa? Altor popoare li-a adus şcoala folos, şi nou nu. Sîntem noi Romînii poate mai proşti decît alţii, şi nu putem învăţa la şcoală? Asta încă nu. Unde-i dară pricina?

Pricina zace în întocmirea şcolilor săteşti, sau cum îi zic domnii în planul de învăţămînt. In şcolile săteşti se învaţă adecă: Religia, cetirea, gramatica, răfuielile, geografia, istoria naturală, scrierea, cîntarea, desemnul, şi copilele învaţă şi ceva lucru de mînă. Tare bune şi frumoase lucruri sînt acestea, dară un lucru şi adecă lucrul cel mai de trebuinţă ţăranului nu se învaţă şi acest lucru este *gospodăritul.*

Şi pînă cînd nu s'a preface planul de învăţămînt şi nu s'a pune cumpăna cea mai mare pe învăţarea gospodăritului, pînă atuncia şcolile săteşti nu vor plăti o ciapă friptă, pînă atuncia ele nu vor aduce nici un folos ţăranului şi pînă atunci ţăranul nu va fi prietenul şcolii.

Ceea ce au unii învăţători, adecă un strat cu vr'o cîţiva ciritei, aceea-i o nimică întreagă. Lucrul acesta trebuie altfel de întocmit. Lîngă fiecare şcoală să fie o grădină de două fălci de loc, sau şi mai mult, şi grădina aceea învăţătoriul să o lucre cu şcolerii. Acolo să nu lipsească nici un fel de legume, nici un fel de pîne, nici un fel de pomi roditori. Şi copii să lucre acolo, fiecare după puterile sale, de primăvara, cînd se ia omătul, pînă toamna. Aşa va învăţa copilul a lucra pămîntul cum se cade şi cînd va sfîrşi şcoala, va şti cum să gospodărească, ca să scoată de pe loc folos cît se poate de mare.

Pămîntul se strîmtează pe zi ce merge şi ţăranul nostru trebue să ştie cum să scoată dintr'o falce de loc tot acela folos, care-l scotea înainte de 20 ani de pe 10 fălci.

Asta pentru băieţi. Dară şi copilele ar trebui să ajute la sămănat şi plivit legumele, pentru că aista îi mai mult lucru femeiesc. Copilele ar trebui afară de aceasta să înveţe a fierbe, a coasă şi a ţesă. Lucrul de mînă, ce'l învaţă ele astăzi, puţin tare puţin folos li aduce.

Domnilor deputaţi! Un lucru mai folositor pentru ţărani, decît acesta nici că se poate. Apucaţi-vă de capul lui şi lucraţi din răsputeri, ca să-l aduceţi la izbîndă. Şi dacă-l veţi aduce, să ştiţi, că poporul romînesc are să vă slăvească.

Redacţia şi administraţia
ziarului
Apărarea Neamului
se află în
Ce nănţ, str. Stefaniei Nr. 13.

Glasuri din popor.

Din Iordaneşti.

Domnule gazetar!

Ştiind bine, că stimata foaie »Apărarea Neamului« are scopul de a răspîndi cultura naţională între popor, Vă poftim să publicaţi cîteva şire în coloanele mult preţuitei D-Voastre foi.

Luni, a doua zi de Duminica mare s'a ţinut în Iordaneşti adunarea generală a soc. »Arcaşul« din loc, care pînă atuncia dormise, căci nu avuse nici un capitan. Dară am avut noi noroc de dl Nicu Sauciuc, jurist, care a ştiut să cîştige gospodarii pentru »Arcaşul» nostru. Insufleţit pentru binele ţăranului, ni dă îndrumări trebuincioase. Duminica şi sărbătorile el e în mijlocul nostru şi ni vorbeşte despre tot ce e bun şi frumos. E de amintit, că el a dăruit bibliotecei cabinetului de lectură »Arboroasa« 150 de cărţi trebuincioase, de care se foloseşte fiecare. Bunul Dumnezeu să-i ajute la toate cele bune. Multă lauda se cade şi domnului Andrii Carp, primarului nostru, care cunoaşte rostul soc. „Arcaşul“ şi lucră pentru mărirea ei. Pentru aceea a şi fost ales ca capitan. E de amintit, că din aşa numita inteligenţă, n'a fost nimene de faţă le adunarea generală, afară de dl nostru învăţător, aşa, că-ţi făcea o plăcere deosebită să vezi o adunare numai de gospodari, condusă de zelosul Nicu Sauciuc. In comitet s'au ales căpitan Andrei Carp, comand. Ilie Sărăcuţ, instructor Ionică Cîrciu, casar George Mălaicu, toţi gospodari, şi secretar Nicu Sauciuc, jurist, apoi conducătorii cetelor şi anume pe pospodarii Maftei Melniciuc, Chirilă Halac, George Cîrciu, Savestru (Niţu) Bojescul. Ca trîmbiţaşi au fost aleşi Dumitru a Pavel Bojescul şi Andrii Hîrlaia, ca subinstructor Savestru I. Bojescul şi Dumitru Opaiţ.

Intre multe altele s'a sfătuit, ca »Arcaşul« să înfiinţeze o prăvălie şi alte mijloace, ca să scăpăm de jidovimea satului, care ne sărăceşte. Cu ajutorul lui Dumnezeu vom curăţi satul şi de litfa aceasta şi le vom trimite de-a rîndul la Palestina. De St. Ilie se va sfinţi steagul »Arcaşului« Ca nanaşă va funcţiona soc. acad. „Junimea«.

Cu stimă:

Mai mulţi arcaşi din Iordaneşti.

Din lumea largă.

Personalii. Prea sfinţitul Mitropolit s'a întors deja dela băi, unde a fost plecat să-şi caute de sănătate.

Sfatul împărătesc şi-a încheiat şedinţele sale Vineri în 17 Iulie şi deputaţii s'au întors pe la vetrele lor.

Partidul naţional a conchemat pe Luni în 27 Iulie toate comitetele naţionale districtuale în şedinţă plenară la Cernăuţ, avînd a se pune la cale mai multe afaceri de mare însămnătate.

Isprăvi jidoveşti. Tot mai des se întîmplă, că jidanii cu o săptămînă înaintea nunţii lor, fac nuntă ţărănească. Nu-i muiere în sat, care să nu ducă jidanului poclon. Da ce poclon: găini, reţe, gînşte, pînzături, bucăţi de pînză — cu un cuvînt pe ce pune mîna. Pe jidan îl coastă nunta aceasta 30 cor. cel mult şi scoate un cîştig de cel puţin 200 cor. Acest cîştig e ajutorul aşteptat, cu care doi perciunaţi tineri îşi deschid geşeftul. La o nuntă ţărănească însă, de se strîng în pripoi 200 cor., omul de casă trebue să fi cheltuit cu nunta 400 cor. dacă nu mai mult. Feriţi-vă, oameni buni, de ademenirile şi vicleniile jidanilor, feriţi-vă pînă încă e vreme, iar Tişăuţul să fie cel din din urmă sat, pe care l'a păscut păcatul acesta.

— In Rădăuţ s'a discoperit o tovărăşie întreagă de jidovi bogaţi, cari asigurau creştini bolnavi de oftică sau de alte boli, dela care nu este scăpare, pe sume de tot mari, plăteau pentru cei asiguraţi ratale şi dupre moartea acestora, rădicau suma asigurată.

Spre ştiinţă. La administraţia poştelor sînt de ocupat cinci posturi de practicanţi. Posturile aceste sînt combinate cu un adjutum de 600 cor. anual. Numai absolvenţi dela şcolile mijlocii, gimnaziu sau şcoală reală, pot fi luaţi în privire. Informaţiuni detailate la redacţia noastră.

Cor în biserca St. Paraschiva. Duminică de St. Petru şi Pavel a. c. au cîntăt în biserica St. Paraschiva din Cernăuţ elevii gr.-or. dela şcoala cantorală sub conducerea d-lui Mihail Ursuleac întreaga liturghie. Cîntarea a făcut asupra poporului adnnat o impresie deosebit de bună, fiind plină de melodie, iară vocile cîntăreţilor sonore şi armonioase.

Comitetul soc. „Sîntul Ioan cel Nou" a palimarilor romîn bucovineni se îndreaptă cu tot respectul cătră toţi prea stimaţii domni şi dame, cari au primit liste de colectare deja demult, să binevoiască a le înapoia încurînd la adresa d-lui Stefan Dimbian, palimar ort.-or. la biserica St. Paraschiva din Cernăuţ.

Petrecere poporală. Cabinetul de lectură din Ludihumorului aramjază Duminică în 9 August st. n. o petrecere poporală împreunată cu concert şi dans în grădina casei naţionale. Intrarea 1 cor. de persoană. Inceputul la 2 oare d. a. Venitul curat îi destinat pentru plătirea unei dătorii, spesată la clădirea casei naţionale.

Ungurii îşi fac de cap. Mai dăunăzi neguţitorul Furnica călătorind spre Viena a fost întimpinat la graniţa dela Predeal de nişte jendarmi unguri, cari i-au apucat gazeta din mînă pentru că era romînească, ba voiau chiar să-l şi aresteze. Dl Furnica a făcut arătare la consulat şi la legaţiune.

Trăsnet. Cu furtuna de mai alaltăeri a trăsnit fulgerul în casa lui Copeţchi din Clocucica, a omorît femeea sa, iar un copil de 6 ani a scăpat numai cu spaima.

Ceva despre pelagră. Dl Sturli, un profesor vestit dela universitatea din Viena, călătoreşte prin Bucovina, trimis anume de ministeriu, ca să cerceteze cu de-amăruntul din ce pricină sufăr oamenii de pelagră şi cum s'ar putea stîrpi răul acesta.

Cum se judecă în ţara moscalilor. Din Petersburg, căpitala împărăţiei moscăleşti, se anunţă, că acolo-i spînzurătoarea stăpînă. In fiecare zi sînt mai mulţi oameni judecaţi la moarte prin spînzurătoare. La 21 Mai au fost spînzuraţi 13, la 27 Mai 13, la 30 Mai 16, la 2 Iuni 19, la 10 Iuni 14 şi la 21 Iuni 17 oameni. In trei săptămîni din urmă au fost spînzuraţi 124 oameni.

Sfaturi.

Nutreţ pentru vite. Pentru delăturarea lipsei de nutreţ pentru vite li dăm gospodarilor noştri următoarele sfaturi:

Pe locurile, de pe care s'a strîns pînea, să se samene păpuşoi des, care în opt săptămîni creşte atît de mare, încît se poate cosi; acest nutreţ se dă vitelor verde şi-i mai ales pentru vacile mulgătoare foarte bun.

In locul păpuşoiului se poate semăna chiar pînă la finea lui August un fel de măzăriche numită s p e r g u l ă, care asemenea dă un nutreţ îmbelşugat şi foarte bun.

Asemenea se poate sămăna încă şi mazerea svedică, care se poate şi usca şi care dă un fîn minunat.

Cuvioşii preoţi şi domnii învăţători sînt rugaţi, să puie poporenii la cale, ca să asculte de sfaturile date, căci multă grijă ar fi astfel delăturată şi mulţi gospodari feriţi de nevoea de a-şi vinde vitele cu un preţ de batjocură.

APEL.

Pentru »Internatul de fetiţe romîne« se caută o damă cultă, care să supraveghieze copilele din acest institut. Etatea recerută este între 25 şi 45 ani.

Damei respective i se vor încredinţa copilele spre îngrijire, ca ele să se poarte cu bunăcuviinţă, să-şi urmeze lecţiile şi să-şi împlinească toate dătorinţele.

Pentru acest post se recere mai mult iubire de neam şi voinţa de a aduce şi jertfe morale, decît studii. Cu toate aceste petentele vor alătura petiţiunei respective atestatele şcolare, cari le poşed sau cel puţin vor indica în petiţie studiile urmate, alăturînd testimoniul de sănătate şi de moralitate.

Damele, cari ar reflecta la acest post sînt invitate de a se prezenta în localităţile internatului: Cernăuţ, strada Armenească No. 22, unde apoi vor primi lămuriri asupra altor condiţiuni, cum este salariul etc. etc. Petiţiunile se primesc pînă în 25 August st. n. a. c.

Comitetul »Societăţii Doamnelor Romîne în Bucovina«

Concurs

escris de societatea »Şcoala Romînă« în Suceavă pentru primirea elevilor în internatul »Vasile Cocîrlă« din Suceavă.

In internatul »Vasile Cocîrlă«, întreţinut de societatea »Şcoala Romînă« sînt de ocupat 38 de

locuri prin elevi publici ai gimnaziului ort.-or. din Suceavă.

Cererile pentru aceste locuri le vor face în scris părinţii elevilor sau locoţiitorii lor, alăturînd atestatul de botez, certificatul şcolar sau ultimul testimoniu al elevului şi, dacă elevii sînt sermani, un atestat de paupertate.

Cererile vor putea fi considerate numai atunci, dacă vor fi înăintate comitetului societăţii »Şcoala Romînă« cel tîrziu pînă la 4 Septembre a. c.

Elevii se primesc în internat pe un an. La întrarea lor vor fi supuşi unei cercetări medicale.

Institutul oferă elevilor numai locuinţă, masă, lumină, încălzit şi servit; pentru haine, aşternut, cărţi şi recvizite şcolare trebue să grijască elevii, cari vor aduce cu sine toate obiectele de lengerie (albiturile) trebuincioase pentru cel puţin o lună.

Suceavă, în Iuli 1908.

Pentru comitet:

Iorgu G. Toma, preşedinte. *George Iacubovici de Boldişor*, secretar.

Publicaţiune.

Pe baza contraventiunii între comitetul ţării şi prezidiul direcţiei de finanţe c. r. în Cernăuţ au fost reduse preţurile pentru vînzarea sării în detail la **20 bani pentruhuscă** sau **pentru un chilogram de sare mare.**

Aceste preţuri reduse întră în vigoare cu 10 Iulie a. c.

Furnizarea sării pentru întreaga ţară a preluat'o comitetul ţării.

Ca ţara să fie pretutindene la timp regulat aprovizionată cu destulă sare şi ca preţurile hotărîte să fie observate, a înfiinţat cemitetul ţării prin oficiul pentru impozitele ţării în toate districtele traficuri de sare.

Pe baza contractelor încheiate pentru vînzarea sării este obligat fiecare traficant (vînzător) de sare să aprovizioneze cu destulă sare la ori ce timp toate comunele, cari aparţin districtului pentru vînzarea sării şi să poarte strict de grijă, ca preţurile pentru sare să nu fie sub nici un caz întrecute.

Preţul de 20 bani pentru huscă va fi imprimat pe învălişul huştei.

Preţurile sînt pentru toţi traficanţii (vînzătorii) de sare astfel socotite, încît li este pozibil a observa preţurile hotărîte pentru vînzarea sării în detail.

Aceasta se aduce p. t. dublicului de aceea la cunoştinţă, pentru că ar fi o faptă ilegală din partea traficantului (vînzătoriului) de sare, dacă ar lua pentru o huscă sau un chilogram de sare mare mai mult decît 20 bani.

Controla pentru observarea preţurilor normale de sare o pot face lesne consumenţii însuşi.

Ori şi cine, dela care s'ar cere un preţ mai mare, să-l întrebe pe dughenar de cauză şi să-l facă atent la purcederea lui ilegală.

Nefolosind nimică o astfel de admoniare și perseverînd dughenarul la ilegalitatea comisă, este fiecare ins din public îndătorit de a aduce cazul la cunoştinţă sau oficiului comunal competent sau direct oficiului pentru impozitele ţării în Cernăuţ, care va întreprinde imediat paşii necesari contra traficantului vinovat.

Dela comitetul ţării al ducatului Bucovina.

Mulţămită publică.

Cu prilejul jubileului de 60 de ani de domnie al Maiestăţii Sale i. r. a prea bunului nostru împărat Francisc Iosif I. au aranjat şcoalele poporale romîneşti din Suceavă în 3 Iuniu a. c. un teatru şcolar, la care ocaziune au adus 100 de copii omagiile Maiestăţii Sale.

Atît partea I — Prologul, — cît şi piesele teatrale, au succes pe deplin, căci publicul romînesc, care a luat parte într'un număr destul de mare, a remas pe deplin însufleţit de prestaţiunile copiilor pe scenă.

Conducerea şcolară se simte în deosebi îndătorită a mulţămi d-lui profesor V. Bumbac pentru poeziile dedicate graţiosului nostru jubilar.

Venitul curat, destinat pentru sprijinirea copiilor sermani, e de 250 cor.

Pentru suprasolvirile prestate de d-nii: c. r. căp. distr. Erast Tarangul 10 cor., păr. arhimandrit Ghidion Balmoş 10 cor., c. r. insp. şcolar Nicu Tarasievici 10 cor., înv. sup. V. Stanescu 4 cor. şi not. S. Baranovschi 2 cor,, se aduce din partea subsemnatului oficiu şcolar cele mai călduroase

mulţămite în numele copiilor sermani dela şcoalele sus numite.

Suceava, în Iunie 1008.

Dela conducerea şcoalelor romîneşti:

Eugen Botezat,
cond. şcolar.

Verzi şi uscate.

— Imi pare rău dragul mamii, că te-am bătut, pentru că văd, că n'ai luat tu mărul, care s'a pierdut.

— Atunci dă-i acuma unul mamiţo.

* * *

Unui ficior, cărui îi plăcea să beie vin peste măsură, îi spuse tatăl său, să se lese odată de atîta băutură, că-i stricăcioasă.

»O tată« — răspunse ficiorul neascultător: — »Vinul bun face sînge bun, sîngele bun produce sîmţ vesel, sîmţul vesel dă gînduri luminoase, gîndurile luminoase te duc la fapte bune, şi faptele bune aduc pe oameni în rai!«

Spre ştiinţă!

Participanţilor dela festivităţile din Viena spre ştiinţă, că fotografiile grupurilor diferite, încă nu au sosit din Viena.

Am întebat la fotograful, care are să le trimată; dar n'am primit încă nici un respuns. Cum vor sosi fotografiile, nu vom întîrzia a le trimite celor, cari au plătit pentru ele.

Mai multe posturi de poliţişti sînt de ocupat la direcţia de poliţie din Cernăuţ. Doritorii să se adreseze la redacţia noastră.

Oameni buni! Răspîndiţi „Apărarea Neamului“.

Editor şi proprietar: Grigori Halip. Redactor responsabil: Dionisie Voronca. Societatea tipografică bucovineană.